

Gran Teatre del Liceu
Dimecres, 8 de Juliol 1987, 22.00 hores

III Temporada. Concert de Cloenda
Orchestre de Paris
Pierre Boulez, director

iber:camera

I

PIERRE BOULEZ

Rituel in Memoriam Bruno Maderna

II

MAURICE RAVEL

Daphnis et Chloé
(versió íntegra sense cor)

La intuïció del primer dia

En el transcurs dels anys 1942-1943, ja alliberat del Stalag, i recentment nomenat professor d'harmonia del Conservatori de París, havia donat als salons de Guy Bernard-Delapierre una audició del meu Quartet per a la Fi del Temps (violí, clarinet, violoncel, piano). Jo mateix interpretava la part de piano. Un cop el concert finalitzà, una gran quantitat de gent s'apropà per fer-me preguntes sobre el meu captiveri. Obrint-se camí entre els curiosos, un jove, voluntari i apressat, em va dir simplement: «Avui està massa envoltat de gent, vindré a veure'l un altre dia». I, en efecte, va tornar, però aquesta vegada ho va fer a la meua classe d'harmonia. Era Pierre Boulez. Tenia una oïda meravellosa i una capacitat d'audició interna perfecta. Sempre trobava l'harmonia correcta, i no em vaig sorprendre gens quan obtingué un primer premi d'harmonia en el seu primer concurs, després de només un any de classe. Malauradament, en aquella època jo estava obligat a fer als alumnes cants i baixos bastant convencionals i, per preparar-los per al concurs de fi de curs, jo mateix intentava fer aquests deures amb ells: això devia ser molt desagradable per a Pierre Boulez. Pitjor encara, els autors que jo citava, els exemples que donava al piano, les paraules que pronunciava, tot això el devia exasperar. En canvi, quan anava a esmorzar a casa del meu pare (que no estava massa lluny de casa seva), agafàvem el metro plegats i hi continuàvem llargues converses sobre la música del futur. Un dia que ell estava

particularment excitat, exclamà: «Qui? Qui alliberarà la música dels problemes en què es troba submergida?». Jo li vaig respondre: «Però, Boulez, serà vostè!». Ell em va mirar amb sorpresa, pensant que es tractava d'una broma. Jo mateix també estava sorprès d'allò que acabava de dir, però només havia dit en veu alta el que pressentia interiorment, i estava convençut d'haver dit la veritat.

Tot citant els noms de Jean-Louis Barrault, Heinrich Strobel, Suzanne Tézenas, que van estimar Pierre Boulez com el seu propi fill, no puc evitar pensar que tots ells tenien la mateixa certesa que jo. Tots aquells qui van donar i donen encara suport a Pierre Boulez saben que és un gran músic. I si, l'any 1986, la música està submergida en uns problemes encara més profunds que l'any 1943, amb gent que no veu, que no escolta, i que no comprèn per ella mateixa les paraules que pronuncia, és molt reconfortant pensar que un home com Boulez ha pogut escriure, combinar, i entendre les amplificacions i les ressonàncies ritmades de Répons, sense haver-se desviat mai de la seva trajectòria. Sens dubte, tenia ja en néixer una oïda infal·lible, però la classe d'harmonia de l'any 1943 (que tant el va martiritzar) va ajudar, de fet, a desenvolupar en el seu interior aquella capacitat d'audició única que l'aïlla al mig de tots els seus contemporanis i el fa ser Pierre Boulez.

Olivier Messiaen

Text extret de la revista Éclats/Boulez publicada pel Centre Georges Pompidou l'octubre 1986 en ocasió del Xè aniversari de l'Ircam...

Maurice Ravel descriu —amb paraules seves— «Daphnis et Chloé», com una «simfonia coreogràfica en tres parts», i continua: «la meua intenció en escriure-la era de compondre un gran fresc musical on l'interès per l'arcaisme fos menor que per la reproducció fidel de la Grècia dels meus somnis, que és molt propera a la Grècia

imaginada pels artistes francesos del segle divuit. L'obra és construïda simfònicament, d'acord amb un pla estricte de seqüències de clau, a partir d'un nombre reduït de temes, el desenvolupament dels quals aferma l'homogeneïtat de l'obra.

MAJORICA[®]

Joyas y Perlas
Joies i Perles

pop:Camera

presenta

FRIEDERICH GULDA I JOSEF ZAWINUL

Concert a dos pianos

Friederich Gulda, concertista ampliament conegut pel públic barceloní i Josef Zawinul, compositor i creador del grup de jazz «Weather Report», van tocar junts per primera vegada l'1 de novembre de 1986 a Viena en una actuació que va resultar memorable.

Els concerts que POPCAMERA presenta al Teatre Grec formen part de la primera gira europea que realitzen junts els dos grans pianistes austríacs.

Venda anticipada de localitats: (a partir del dia 15 de juliol)

PALAU DE LA VIRREINA

Rambla, 99

Horari: de 10 h. a 19 h.

Telèfon: 318 85 99